

Naročnina doma na sküpní naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.
V inozemstvo 6 Din., ali z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom 8 Din. 50 para., letno 100 Din. Plačati se mora bar mesečno naprej.
Štev. položnice 11806.

NOVIN SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.
Glasov: 100 Din., pol 50 Din., pol 25 Din.
Maribor
vsaka oglas do 10 dni, vsake reč 1 D.
Popust po dogovori.

Namen Novin je: 1) z zagovorom Pravice tolažiti Srce Jezušovo, i 2) z čistimi dohodki podpirati siromake Sv. Ivan Bosko, pomagaj nam oba doseči!

Gospod v belom krühi

Obslužavamo god deteta, ki je postala, o Gospod pod belim krühom, maji tvoja. Njenoga rojstva se spominamo, ki ti je dala telo, vso našo sladkost i jedini naš kinč. Če nje nega, nemamo tebe. Zato gda obhaja naša cerkvena pokrajina spravišče tvoje, spravišče Oltarskoga Svestva: euharistični kongres, na njeni god, na mamikin god, se dozoro dvoji sad v našem srci. Ščipek lübezni je pognoal dva cveta i precvela sta oba. Na ednom se čte: Mamika, daj ga Gospodi pod belim krühom. Na drugom se blišči: Gospod pod belim krühom, daj nam lübezen do tvoje mamike, ki je tüdi naša! Lübezen se je vužgala v naših srcaj do Marije pri Belom krühi, da ga tembole redno moremo vživati.

Gospod v belom krühi je naše življenje. Sam je to povedal i njegova reč je večna. Zobstom jo tajijo gizdave glave i pokvarjena srcä, brez Gospoda v belom krühi nienada duša ne more živeti. Kak se pa žive po njem, nam pokaže njegova mamika, Marija. „Z poniznostjov se Njemi je dopadnola, z čistostjov ga je poprijela“, pravi sveti cerkveni očak Avguštin. To je pot do stanovitnoga i večnoga življenja po Gospodi v belom krühi.

Poniznost! Spoznaj, da je Gospod v belom krühi modrejši kak vsi modrijani sveta, zato se ne potikaj nad njegovim navukom. Nad niednim. Spoznaj, da je Gospod v belom krühi najvernejši. Zato tvoja vdanost do njega se ne sme nikdar ohladiti, nego more vsikdar bole žareti. Spoznaj, da je Gospod v belom krühi vladar sveta. Zato se ne straši ga spoznati pred vsakim i to jasno i glasno povedati. Spoznaj, da je Gospod v belom krühi sodnik. Njegovoj sodbi je vse podvrženo, tvoje misli i žele tüdi, tvoji prijatelje tak kak sovražniki, vse tvoje slabosti i tüdi vsa tvoja dobra dela. Ne pozabi, da je Gospod pod belim krühom plačnik. Vse plača. Ponoči na skrivoma točno skuzo i na dni srca v tajnosti zbüjeno dobro želo ne me nje, kak za pravico prestano mučeništvo. Vsakom plača vse. I ta plača je brez mere i brez meje pravična pa obsega tüdi prestopke i gaženje njegovoga zakona. Sodi tüdi greh po istoj meri pravičnosti, kak dobro nadeluje. Če vse to premisliš, boš vüpaal pred Gospoda v belom krühi stopiti s sodbami, celo z obsodbami svojega bližnjega?! Boš vüpaal odgovoriti na apoštoloovo pitanje: Što si ti, ki sodiš? Boš vüpaal pred Njega priti s skazljivcovimi pohvalami: dobro delam, ne sam takši kak te publikanoš!?

Gospod v belom krühi samo tistomi pripravi svoje življenje, ki pride z odkritosrčnim priznanjem pred njega: *grešna ničest sem, ti si samo vse, moj Gospod.* I kem globlje je to naše priznanje lastne ničevosti, tem večši falat nam vreže Gospod z krüha življenja.

Da nam pa te krüh večnoga življenja, če smo čisti, kak je bila Marija. Ne gučim od stanovske čistosti, ki jo pod smrtnim grehom morejo držati samski v devišvi i zakonski v zakonskoj čistosti. Gučim od čistosti namena. Marija je mela samo eden namen: *vse po volji Jezušovoj.* To je čisti, najčistejši namen. Ki drugoga ma, se ne nahrani s krühom večnoga življenja. Gospodovo želo pod belim krühom moremo zaslišati. On jo razodeva. Pri obiski Najsvetejšega, pri sv. obhajili zaprimo dveri svojega srca pred svetom, pa začüjemo glas Gospodov: *iščí samo mene!* Ne sebe! Ne svoje časti! Ne svoje vole! Ne dobičkov! Ne dopadenja drugih! Milijon i milijon postranskih namenov se obesi hip za hipom na naš glavni namen,

Par reči k našoj 15 letnici.

Pred petimi leti smo obslužavali 10 letnico naše narodne slobodščine. Obhajali smo jo sinovje i hčeri Slov. krajine, ki smo si to slobodščino zgradili. Nad tresetijezero se nas je zbralo pri toj veseloj obletnici i z nami se je veselio naš prelübeni vladar, ki je poslal svojega zastopnika na našo proslavo kak i cela vlada i vse oblasti, vojaške i civilne, ki so bile zastopane na njej. Naš narod je pokazal na njej vse svoje vrline, vse svoje jakosti, vso široko i globoko državotvornost i narodno zavednost, ki li mora najti prostora v človečem srci. Dober Bog nam je dao lepo vremen tüdi, zato je poteklo vse v najlepšem redi.

Je odvrno od nas Tisti, komi smi se zročili predpoldnom pri svetoj meši v Soboti i komi smo se zahvalili popoldnevi v Lendavskoj cerkvi. Naša proslava je bila zasebna, iz nas izvirajoča, je bila vez lübezni do bratov prek Müre. I vsi, ki so puni lübezni, prave lübezni do nas, so zarazmeli iz drugih delov države nas, so se z nami veselili i bili smo zaistino edna duša i edno srce.

Zdajšnja proslava ma uradno lice. Vodijo jo narodna društva, a oblast je dala nalog, da se je občine vdeležijo i jo podpirajo, pravico do toga. Nakoliko pripoznavamo zasluge teh

društev, nateliko moremo povdarjati, da ne zastopajo našega naroda, ar je te v najmenšoj meri zastopan v njih. Zato pa proslava dobi lice, šteromi pravimo: *proslava narodnih društev pod krilom politične oblasti.* Mi oblast poštüjemo, lübezni do naroda i države pa damo priznanje, gda se ta strinja z lübeznijov Tistoga, ki nas je vse stvoril i nam vlejal v srce lübezen do svojega roda i svoje domovine. Na podlagi našega poštüvanja do oblasti i priznanja do istinske domovinske i narodne lübezni se *zahvalüjemo obema, i oblasti i narodnim društvam za proslavo. Zahvalüjemo se zato, ar s proslavov priznavata: 1) borbe i zmage Slov. krajine za slobodščino; 2) važnost i potrebo naših Novin, ki so bile orožje v toj borbi i za to zmago; 3) državotvornost našega lüdstva.*

Gda se zahvalüjemo oblasti i narodnim društvam za to priznanje, je prosimo ob 15 letnici troje:

Povsod naj povdarjajo: 1) da je narod Slov. krajine bio na toliko zaveden, da si ja poiskao sam narodno slobodščino v novoj državi; 2) da je njegovo orožje bila materna reč v Novinaj, zato se ta ne sme blatiti i Novine ne zaničavati; 3) da je narod vodila k združitvi iz vere izvirajoča lübezen do bratov, zato je ista lübezen jedino v stani, da to združitev krepi i dopunjava.

Deca Slovenske krajine.

šteri se nam vidi dober i ga potežejo k zemli, da se zblati. Zato je hrana Gospodova pod belim krühom za nas brez stalnoga düševnoga življenja, zato kaplemo telkokrat i stanemo gor zaistino tak malokrat!

Gospod pod belim krühom, prosimo te po detinstvi tvoje mamike, daj nam njeno poniznost i čistost v nameni, da nam boš v stanovitno düševno življenje na zemli i v večno v nebi.

Važno.

Izišo je novi dopunjeni i spremenjeni zakon, kak more dužnik plačüvati svoje duge. Mi ga bomo popunoma razložili v naših Novinaj. Eden jako dober doktor prava bodo napisali to razlago i mi po domačoj reči teliko dodamo, da bo vsakom jasno, ka zapovedavajo predpisi toga zakona. Že zdaj naprej lejko povemo, ka de dužnik privatnim vüpnikom plačüvao samo 3½% intereša, kasam pa 6%.

Jako važno je tüdi to, ka če je što pred 1932 letom napravo dug, a je dužno pismo ali menico sledkar podpisao, ostane te dug, le stari dug i dužnik ga lejko plačüje 12 let.

Novine koštajo samo 8 Din. do novoga leta. Naročite si je, da te razmeli te prevažen zakon.

Če greš na tuje . . .

Izseljenska knjižica 7.

Pred kratkim je bila natisnjena kniga: „Če greš na tuje...“ Namenjena je slovenskim izseljencom, ki idejo v tujino ali pa po širnoj našoj državi. Kratka i drobna je ta knigica, skoro prekratka. Vseedno pa je po vsebini tak bogata i telko lepoga navuka najdejo v njoj vsi naši delavci, da mo-

ramo spregovoriti od nje tüdi v naši Novinaj i jo priporočiti. Včasi začetek knige zadene v jedro tistoga pitanja, štero mora biti za vsakoga izseljenca najprvo. „Kako pojdi?“ mora vsaki delavec najbole premisliti, prle kak se zroči tujini. Kak naj ide vsakši naš delavec po sveti za srečov? „Nesi na tuje seboj tudi Boga! Kako naj izseljenec najde v tujini srečo, če je pa doma pozabil podlago in vir vsake sreče — Boga? Ko prestopi meje svoje domače župnije, marsikateri izseljenec misli, da zanj ni več ne Boga in njegovih božjih zapovedi. Ne, ne, dragi rojak! Kamorkoli greš, povsod nisi v svojem srcu svojega Boga seboj! V tujini se ga še bolj trdno in zvesto okleni, ga še bolj trdno postavi v svoje srce in svoje mišljenje in življenje. Zavihrali bodo tam prav gotovo mrzli — protiverski — viharji, pogumnosni valovi strasti se bodo dvignili, številne nemoralne priloznosti bodo s silno močjo in vabljuvostjo pritisnole na tvoje srce, da te pahnejo v strašni prepad moralnih zablod. Po teh zablodah bo prišla še nesrečna pijača in — sreča je šla! Samo, ako se boš v tujini, zlasti prva leta, prav trdno oklenil svojega Boga, ako boš zmožen slišati in ubogati glas svoje vesti, — glas tega Boga, ako boš imel Boga v srcu, molil k njemu za pomoč, da ti bo pokrepil tvojo voljo, — boš vztrajal in zmagal in našel srečo v tujini“ (str. 6, 7.)

Kniga se prav posebno obrača na „slovenska dekleta“, ki v velkoj vnožini idejo iskat svoj vsakdanejši krüh i srečo v južni del naše države — v Srbijo, gde ne samo zaigrajo svojo srečo, nego zapravijo svojo poštenost. „Slovenska dekleta, ostanite doma! Če greste pa z doma, ne delajte sramote svoji domovini, svojemu narodu“.

Nad vse je podučljivo poglavje o pravoslavnoj veri. Kakšne dužnosti imajo naši verniki na pravoslavne gledoč i kakšne so verske dužnosti dobroga katoličana med lačnimi brati po veri.

Na konci knige so omenjena društva i ustanove „za varstvo deklet“ v našoj državi i indri po sveti. Do tej društev i ustanov se vsakša dekla z zavüpanjom lejko obrné i dobi od

njih prvo pomoč i dober tanač, ar so ta društva ravno v té namen ustanovljena.

Iz tej par pripomb spoznate, da je kniga prepotrebna za vse, ki idejo v svet. Vsem delavcom i delavkam kak tüdi raznim društvam jo toplo priporočamo. Dobi se pri Družbi sv. Rafaela v Ljubljani.

Nedelska šola.

Za krščansko stanovsko državo.

6.

V pridobivanji dobrin dnes nemamo pravoga reda.

Što bi rad meo dobiček pa ma potreben kapital, on da delati. Kaj njemi napravijo delavci, to je postranska stvar; kapitalisti je važno samo to, ka delo prinaša dobiček. Kapitalist bo dnes küpüvao palače i vte-kne v žep dobiček na arendi. Vütro se odloči za fabriko v šteroj delajo robače. Pojutri pa, kda spozna, ka te kšeft, „ne nese“, se vrže na novo opravilo.

Mislite, ka ga pri tom skakanji što zavira? Nišče, ar je navuk i té navuk ma dosta vernikov, ka je človek sloboden, dela kaj njemi je vola, če je zadosta močen i pameten — naj slüži, če potem drugi jezeri i milioni trpijo, ali ne. Lüdi, šteri se po tom navuki ravnajo, zovemo za liberalce. Po njuvom mišljenji vreden svet je pa okoli nas, to je kapitalistični raj, šteri ma za male tovaže gauge, za velke lopove pa zasükane paragrafe i prefrigane branilce . . .

Svet liberalcov je prineseo veslesilo — kapital i kapitaliste, prijatelje liberalcov so toda zednim prijatelje kapitala i kapitalistov.

Ne mislite pa, ka smo vsi kapitalisti, šteri mam na priliko svojo hižico, šivalni mašin, šteroga sami nücamo, ali plüg s šterim sami orjemo. Vrednošča je ešče ne kapital i što ma vrednoščo, je ešče ne kapitalist.

Pogledajmo to razliko pobliže.

Poznam poštenjaka, veškoga sabola, šteri ma potrebno šker za izdelavanje obleke. On sam dela, kaj zaslüži, to sam potroši za sebe i za svojo družinico. Je to kapitalist? Ne. Zdaj da mislimo, ka je te krojač priden i varčen, dobro njemi ide, ma dosta dela. Küpi si ešče tri šivalne mašine i postavi v svojo delavnico tri pomočnike i ravno telko vajencov. On sam samo mero jemle, plačüje i plačo prejema, delavcom pa odkáže dnevno delo. Njegovi delavci delajo celi teden, naročniki pošteno plačajo za pošteno zvršeno delo, v nedelo pa vidi naš krojač, ka so zaslüžili 1.000 dinarov, od šterih je on zahrano i plačo delavcov za svojo plačo i za obrabo svoje škeri, za arendo delavnice, dače itd. ponücao 800 Din, *ce-liva dva stotnjeka sta pa ostala v njegovom žepi.* Teh dvesto dinarov je ne on zaslüžo, pa jih itak ma. Njegovi pomočniki bi mogli dobiti te peneze i bi je tüdi lejko meli, če bi meli vse potrebno za delo, kak njuv majster. Ar pa toga, kapitala nemajo, morajo mučati kda majster vtekne v žep dobiček, šteroga njemi je prineseo mali kapital. Vidite, zdaj je že naš sabolek — kapitalist.

Kak pa zdaj? Bi kapitalisti vzeli njegov kapital? *Ne bi ga dao. Zakon bi nas pritisno kak tolvaje.* Indri je rešitev. Če kapitalisti njegov kapital ne bi prinašao dobiček, mislite, ka bi ga te tüdi brano? *Ne.* Če pred mojom hižov pobereš meni nepotrebno kamenje, te ne bom tožo i te tüdi ne stožim. Kapitalist samo zato brani svoj kapital, ar njemi dobiček prinaša. Vredite svet tak, ka kapitalist ne bo meo od kapitala dobiček, pa bodo vsi kapitali kak nikaj vredno kamenje na cesti.

NEDELA.

Vstop: Vsmili se me, Gospod: zakaj den za dnevom kličem k tebi! Ti si dober, o Gospod, i krotek i pun ljubavi do vsakoga, ki te zazavle. Nagni k meni svoje vŕho, Gospod! Posli mi me, zakaj nevolen sem i sirmak. V. Gospoda bom meo pred očmi vsikdar. R. Ar ob desnici mi stoji, da se ne genem.

Molimo. Tvoja milost, prosimo Te, Gospod, naj nam vsikdar pride naproti i nas spreva; i včini naj, ka bomo vsikdar zavzeti za dobra dela. Po n. G. J. K. Amen.

Nedela po Risalaj šestnajsta.

Evangelium Sv. Lūkaša XIV.

Vu onom vremeni: Kda bi notri šo Jezus vu hišo nekoga poglavnika Farizeušov v soboto jest krŭh, oni so kebživali na njega. I ovo niki človek vu vodonom betegi bio je pred njim. I odgovoreči Jezus pravo je vu pravdi včuenim Farizeušom govoreči: jeli je slobodno v soboto vračiti? Oni so pa mučali. On ga je pa prijav, zvrtao ga je i odpustio. I odgovoreči je njim pravo: Steroga med vami somar, ali jūnec v stūdenec spadne i ne potegne ga vō taki sobotni dēn? I nej so mogli na eta odgovoriti njemu. Pravo je pa i tim pozvanim priliko, videvši, kakda bi si prednja mesta zbiral, govoreči njim: Kda boš pozvani na gostivanje, ne sedi si na prednje mesto, da morebiti je preštimanješ od tebe pozvani od njega, i pridoci on, ki je tebe i njega pozvao, povej tebi: daj etomi mesto, i tēda začneš z sramotjom zadnje mesto držati. Nego kda boš pozvani, idi i sedi si na zadnje mesto, naj kda pride, ki te je pozvao, povej tebi: prijate, idi više gori. Tēda bode tebi dika pred sedečimi stebom navkūpe. Ar vsaki, ki se zvisi, ponizi se: i ki se ponizi, zvisi se.

*

„Tēda, kda je Jezus šo v hišo nekoga prvaka med farizeuši v soboto na obed, so ga ti opazivali“. Luk. 14. 1.

Farizeuše opazujejo Jezusa, njegova činenja, njegovo življenje. To delajo dobro, ali njūvo delo opazivanje izvira z božnoga nakanenja, naimre: tožiti i ovaditi ga ščejo višejšoj oblasti. Te božen namen pa pokvari vse, tak ka se od Jezusa nikaj ne navčijo i njūvo opazivanje ostane brez vsakoga haska.

Če so farizeuše opazivali Jezusa, ga tem bole moremo mi, njegovi verni sinovje i hčere. Ali opazivati ga moramo ne iz žute nevoščnosti, nego iz čiste, tople ljubavi, ka se navčimo, nasledovati ga.

Trojno delo moremo opazivati na Gospodi; v tom trojnom deli ga moremo nasledovati: v molitvi, v deli i v trpljenji. — To troje nam je najbliže i najpotrebnejše v življenji.

Gospod je bio moč molitve. Kde njemu je vremen dopušćao kakšo minotico, ga že najdemo pri molitvi. „I zaran je vstano i je šo v pustinjo i tam je molo“. Mk. 1. 35. Molitev je držao za edno glavno potrebo v življenji. To nam potrjuje njegova pēlda i njegov nauk. „Pazite i molite, ka ne spadnete v skušnjavo!“ Mt. 26. 41. „Vsikdar je potrebno moliti i nikdar henjati.“ Lk. 18. 1. To more tūdi v pamet vzeti vsaki dober kršćenik, ka nam je molitev, vsakdanešnja molitev potrebna tak, kak vsakdanešnji krŭh. V tom moremo Gospoda nasledovati!

Mladina Slov. krajine na delu.

Nekaj števil o soboški gimnaziji.

Izvestje drž. realne gimnazije v Soboti za šol. leto 1933/34 piše med drugim sledeče: „Po več kot tisoč letih je malemu delu nekdanje države kneza Koclja zasijala zarja svobode. Sredi avgusta 1919 l. so se zgrinjale jugoslovanske čete čez Muro po plodni Ravenski in solnčni Gorički ter zasadile trobarvne mejnike, ki so za vedno priključili Prekmurje i veliki jugoslovanski državi.

Prva skrb jugoslovanske uprave je bila, da priveže novo osvobodjene pokrajine tudi duhovno na skupno narodno državo.

Pokrajinska vlada za Slovenijo je že nekaj tednov po osvoboditvi izdala dne 30. IX. 1919. pod štev. 4610 odlok, s katerim se dovoljuje otvoritev I. razreda slov. gimnazije v Murski Soboti s šol. letom 1919/20.

Težave, s katerimi se je moralo vodstvo zavoda boriti, so bile že v začetku izredno velike. Dijaštvo ni imelo zadostne podlage iz osnovne šole, primanjkovalo so učne knjige in tudi učne prostore je morala gimnazija de-

Tišina.

Dvajsetpetletni jubilej našega šolnika.

Te čas poteka četrt stoletja, ka je prišeo na Tišino iz bližnje Sobote, mladi včiteo, pun idealizma i ljubezni do onih malih, šterih vzgoji je posveto svoje življenje. Spoznao in vzlūbo je narod z vzgojiteljskov ljubeznijov i narod je spoznao i vzlūbo tūdi njega. Pa je bilo v Antauer-i, našem jublanti vse preveč življenja in vole, in pretesna njemu je postaja včilnica. Šteo je delati tūdi v prostom, zvūnšolskom časi. Ino lepi den vidimo včitelja Antauera za plūgom, ki ga vleče par bistrih konjov. Vzgojiteo in včiteo Antauer je z lastnov rokov obdelavao svojo zemlo. Njegovo posestvo je hitro postalo vzorno. Rad je s ponosom razlagao radovednim skrivnost obdelavanja zemle. In ti so ga nasledovali z lepimi uspehi. Vzornomi posestvi je sledio moderen vinjak, šteroga si še dnes rad vsaki ogleda.

Kda je dobre vole, ti rad pove, kak se njemu je godilo za časa komunističnoga divjanja po našoj krajini. Najmre ono od plūske in to, s kakšimi občutki je gledao v njega naperjeni samokres. Dobo prevrata je premostio naš jublanti z lehkotov, ve-

Gospod je moč dela. Poleg molitve je druga važna reč v Gospodovom življenji, delo. Kak mali deček je začeo z delom i je delao celo svoje življenje. „Kak ftica za letanje, tak je človek za delo stvorjeni. Što ne dela, naj ne je.“ Tak piše i vči sv. apoštol Pavel. I Bog je pravo prvima človekoma: „Iz dela svojih rok boš živo vse žive dni...“ Moz. 3. 17. Kristušovo dela nam lajša i blazi pokoro, štero je Bog naložo z delom; nam delo posvečuje i podigne za večno zasluženje. Včimo se od Gospoda z delom se pokoriti i posvetiti za večno življenje!

Gospod je moč bolečin, kak ga nazāve prorok Izaiaš. Trpljenje, to je najbolje lastivno Gospodi. Trpi, trpi zavestno za odrešenje i zveličanje sveta, trpi mirno, vdano. Če ravno se njegova človeska natura boji trpljenja; „Oča, vzemi te kelih od mene“; vendar moli: „Ne moja, nego tvaja vola se zgodi!“ Pri Gospodi moremo opaziti i se navčiti namen i vrednost trpljenja: zakaj! Navčiti se moremo ljubiti križ i trpljenje, ka bomo znali trpeti bogovdano, mirno, potrplivo! To so velke resnice za naše življenje.

Opazujmo tedaj Gospoda; opazivati ga pa moremo tak, ka ga bole i bole spoznamo; spoznavati ga pa moremo tak, ka ga bole ljubimo. Zato moli sv. Cerkev: „Tvoja milost naj nam pride naproti i nas spreva; i včini naj, ka bomo vsikdar zavzeti za dobra dela!“

Širite Novine!

liti z meščansko šolo. Toda kljub tem in mnogim drugim težavam se je zavod uspešno razvijal ter se je s šol. letom 1923/24 otvoril V. razred. Po otvoritvi tega razreda je bilo prekmursko ljudstvo uverjeno, da bo v nekaj letih stala v Murski Soboti popolna gimnazija, kulturno žarišče in branik jugoslovenstva na skrajnem severu države. Radi maloštevilnosti dijakov v zadnjih dveh razredih (VI. in VII.) je minister prosvete izdal 7. okt. 1925. pod S. N. br. 24643 odlok, da se VI. in VII. razred začasno zatvorita. Ta odlok je vplival na tukajšnje prebivalstvo silno porazno. Po nešteti brezuspešnih intervencijah za zopetno otvoritev višjih razredov gimnazije, je končno ministrstvo prosvete ugodilo prošnji soboške občine, da se na njene stroške otvorijo manjkajoči višji razredi s pravico javnosti. Ker bi občina sama ne zmogla sveh stroškov, se je sestavil iz nekaterih vidnejših predstavnikov prekmurkega naroda poseben „Gimnazijski kuratorij“, ki si je nadel nalogo preskrbeti občini materijalno pomoč za vzdrževanje višjih razredov. Tako se je veliki požrtvovalnosti in ljubezni do mladine najširših krogov posrečilo vzdževati popolno gimnazijo do konca šol. leta 1929/30.

je sin slovensko matere in jezik njemu ne delao vnogo zavir. S pravov mladenskov voljov in vztrajnostjov je prežulo sūhoparno slovnico. Rad pohvali pokojno tovarišico Roziko, od štere pravi, da je mnogo pripomogla k tom, da dnes popolnoma obvlada slovenski jezik. Aktivno se v politiki ne udeještvoval nikdar, pa bi vendar med drugimi domačini včitelji tūdi on skoro občuto politično brco, ar je bio v časi razpaljenih političnih strasti kak poštenjak napoti nešterim veljakom. Tūdi to je šlo mimo njega.

Dnes ob 25 letnom jubileji lahko gleda šolski upraviteljo Antauer s ponosom na uspehe, ki so sad njegovega nevmornega dela. Ponosen je lahko osobito na tistih šestdeset inteligentov, šterimi je on v svoji dvajsetpetletnoj dobi vceplao prve navuke. Antaueri, šolskomi upraviteli, vzornomi vzgojitelji i rojarskomi strokovnjaki pri njegovom jubileji naše iskrene čestitke z željov: še na vnoga prijetna leta. — H gornjim toplim vrsticam se iz celoga srca pridružimo tūdi mi i želemo g. Antaueri, da vživa sad svojega dela do najkeseše starosti. — Vrednik.

Dijaški kotiček.

Refleksija.

V svetovno vojno je bilo zapletenih 43 držav. Vse so hotele biti zmagovalci. Kdo bi jim to zameril? Biti zmagovalce je častno, je koristno, je ponos.

Življenje je borba ne le za ljubi kruhek nego prav posebno zaradi notranjega nereda. Kdor noče temu neredu podleči, ampak celo skuša vse tako urediti, da iz tega nereda pride harmonija, ta je zmagovalce. Vsa čast mu! Ker notranjo harmonijo najhitreje in najgloblje razdere nečista strast, mora biti borba predvsem naperjena proti tej. Ne gre za uničenje strasti, ampak za nadvlado.

Vaša srca bijejo hitro in močno. Vaše oči se iskrijo tako, da bi se človeh res vprašal, kako je moglo, da vas še niso ožgale. Vaše duše drhtijo, vi ste velikodušni. Večkrat pa tudi tako slabotni. Zakaj bi to prikrivali? Resnica je, da so vaše duše iz najfinejšega kristala, toda ta kristal je zdrobljiv. Zato ga treba čuvati pred udarci.

Praviš: „Oh, kako huda je ta borba proti samemu sebi! Vse se vrši skrito v srcu, brez kakih gledalcev, ki bi ploskali.“

Toda ne. Tvojo borbo opazujejo nevidni gledalci: Bog, angelj varuh, tvoji dragi pokojni, da, vsi nebeški izvoljenci so zbrani na galeriji. Ti jih ne vidiš, a vidijo oni tebe. Koliko lepša je ta nevidna publika od one, ki je pred leti ploskala svetovnim boksarjema Carpentieru in Dempseju! In kaj je cela vrsta izvežbanih udarcev v primeri s tvojim nadvse plemenitim

dvobojem, ki ga biješ proti nečisti strasti, ki ti hoče iztrgati srce? ...

Nekemu mladeniču, ki je bridko tožil nad silno strastjo v svojem srcu, je Lacordaire rekel: „Strast, katera muči tebe, je splošna in trpinči tudi druge. Zmagoslavje, ki ga je nad njo izvojeval Evangelij, je znak, da je krščanstvo božja ustanova.“

Življenjepisi svetnikov nam odkriva, da so razen par izjem, vsi dobivali hude „klofute“ od Satana, da rabim izraz sv. Pavla.

Pretrsljivo je, kar piše o sebi sv. Hieronim: „Oh, kolikokrat se mi je v tisti brezmejni, od solnca ožgani puščavi zdelo, da sem še vedno v Rimu, v vrtincu naslad!“ Sedel sem v kakem kotičku in bil poln bridkosti. Ostra raševina mi je težila telo. Bil sem ves ožgan, črn kakor Etiopci. Vsak dan je obilo solz spremljalo zdihovanje in kadar me je zaspanec premagal, so se moje kosti vrgle na golo zemljo, ne da bi se mogel le malo odpočiti.

In vendar, meni, ki sem se prostovoljno ločil od svetnega hrupa in se podal v puščavo, kjer nisem imel druge družbe kakor škorpione in divje zveri, meni, pravim, se je zdelo, da sem še vedno sredi rimskih veselic. Da, moje želje so sicer vsled posta obledele, vendar je v moji duši kar gorelo po njih.

V tem mojem zledenem, predčasno na smrt določenem telesu, so še vedno kipele strasti ... Po cele tedne sem se ostro postil, da bi premagal uporno telo ... Šel sem večkrat globoko notri v puščavo ... Ko sem videl, kakšno razklano skalo, kak strm hrib ali štrlečo pečino, sem šel tja, da bi bolj zbrano molil. Tam gori sem našel ječo za moje nesrečno telo.

Kaj naj rečem? Kdor globoko proučuje človeka, kar ostrmi nad tole resnico: Vsi ljudje imajo v jedru zelo veliko podobnosti. Res je, da tega nadleguje strast bolj, onega manj; eden podleže, drugi zmaga. Toda v bistvu je mladenič zelo podoben mladeniču, možki možkemu, starec starcu.

Večkrat si mislimo, da imamo bogve kakšne nenavadne skrivnosti v sebi, ako pa nam kdo malo bolj odpre svoje srce, zapazimo pri njem ravno isto mišljenje, iste mizerije kakor so naše.

To nam je v tolažbo, a obenem svarilo, da se moramo vsi boriti.

Ako si ti, recimo odlični telovadec, pravi „boxeur“, najurnejši „forwards“, prvi „keeper“, pa ko pride notranja preizkušnja, se ji ne upaš upreti, ti, junak številne publike, si pravi strahopetnež!

Ti blesti, slabotni dečko pa, ki nimaš mišic, da bi metal diske in brcal žogo ... ti, ki niti ne znaš ločiti „hands“ od „penalty“ in od „corner“, če znaš ukrotiti svoje strasti, si pravi junak, tako velik junak, da Dempsey ni vreden, da bi ti odvezal vrvice na čevljih.

* Sv. Hieronim je živel v času, ko so v Rimu bili že poganski Rimljani.

murskosoboško na čelu so se s posebnimi vlogami obrnile na vsa pristojna mesta, da se otvorijo v Murski Soboti tudi višji razredi. Klub prekmurskih akademikov si je nadel nalogo, da zbere podpise vsega prebivalstva Prekmurja, ki naj bodo viden dokaz velike želje po popolni gimnaziji.

Od leta 1919. to je od otvoritve soboške gimnazije do leta 1934 je bilo na soboški gimnaziji nastavljenih:

Direktorjev	6	hon. nastavnikov	9
profesorjev	8	hon. učiteljev veščin	6
suplentov	23	zač. učitelja veščin	2
hon. suplentov	2	učitelji veščin	4
zač. predm. učitelj	9		69

Profesorski zbor ob koncu šol. leta 1933/34 je štel:

direktor	1
profesor	1
suplenti	4
hon. nastavniki	7
učitelja veščin	2
	15

Število učencev ob koncu letošnjega šolskega leta je bilo 250. Od teh je dečkov (182), deklic (68).

Narodnost učencev:	jugoslovanska	249
	nemška	1
	pravoslavna	3
	rim. katoliška	197
	evangeljska	61
	izraelitska	7

Veroizpoved:

(Dale.)

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

K Sv. Trojici. Običajno glavno romanje k Sv. Trojici v Slov. gor. se bo vršilo za 23. september t. l. za kvaterno nedelo. To je naj priljubljenejša boža pot našega ljudstva.

Novomešniki so nastavljeni: č. g. J. Berden za pomoč v Lendavi, I. Koren k M. Nedeli, A. Soštarec k sv. Trojici v Hotizah. — Želimo njim obilnoga božega blagoslova na njihovi prvi poti.

Sprejem v dijaški dom „Martinišče“ v M. Soboti. Pod tem naslovom vodstvo zavoda naznanja v „Slovenci“ i „Slov. Gospodari“ sprejem i pogoje za sprejem v zavod. — Nam se malo čudno vidi, ka po Kranjskom i po Štajarskom iščejo „Prekmurce“, ar kelko nam je znano smo si zavod mi zidali za sebe. V naših „Novinaj“ bo že pravočasno naznanjeno od istoga vodstva, ka kda i kde bodo pobirali za „Martinišče“ ali pa ka nekaj več pri nas ne do nikaj poberali. — Tak si mi vse tolmačimo! — domačini.

Rano k vogledi. V nedelo popolnoči ob 3 je prišla neka ženska z G. Bistrice k vogledi v Črensovci. Prišla je k ednomi maloletnomi dečki za isto maloletno deklo. Ka je tetica maloletnika voglednici pokazala pot prek plota, ne trebe praviti. Kakšo dušo majo takše ženitveni babe, najbole posvedoči to, ka je baba šla tisti den k prečiščevanju.

Premeščeni učitelji i učitelice. Babič Filip iz Pertoče na Bučko, Dobaj Emilija iz Kruplivnika v Pertočo, Fram Vilko iz Hodoša v Prosenjakovce, Kajzer Marija iz Trnja v Kruplivnik, Knajzel Vladislav iz Gančan v Dobrovnik, Laznička Anton iz Pertoče v Kramarovce, Mutec Rudolf iz Kuzme v Šmartno pri Slovenjgradcu, Petrič Ida iz Kruplivnika v Dolgovas, Ravber Friderika iz Tomaševce v Št. Rupert, Rojc Avrelj in Anželma s Hotize v Goricihane, Rotman Ervin iz Sebebovec k Sv. Juriju, Skočir Stanko iz Mostja v Bogojino, Šušteršič Franja iz Radmožanec v Sromlje, Torkoš Djuro iz Juga na Hodoš, Vavpot Mihaela iz Mačkovec na Cankovo, Vajs Alojzij iz Bakovec v Vidonce.

Hotiza. K nam so bili postavljeni za ekspozita č. g. Jožef Vojkovič; ali prle kak so nastopili svoje mesto so dobili pismo, ka duže ostanejo v Soboti i tak smo nadale ostali brez duhovnoga pastera. Obečano smo meli, ka s 1. avgustom, kda bodo nastavljeni novomešniki, zagvnušno dobimo svojega duhovnika, po tem s 1. septembrom, pa smo tudi zdaj skoz spadnoli. — Med ljudstvom je zavolo toga velka nevolja i razburkanje.

Črensovci. Pri nas se nastavlja novo društvo; za ime ešče za enkrat ne vemo.

Kovačova Julika.

Tatvina v Prespurgi.

II.

— Fakina. Lažeta. Za nos bi vodila moža postav? Za to sta, dečka, še premladiva. Suhec je ne dūndek. Suhec samo pogleda na človeka i že zna, kelko kaže vōra... Delavec v zelenom šōrci je postav na to mesto klop mestne občine? Da... da... tovaško pokolenje... Bom vama že pokazal... Marš!

Zlatko ga je mirio:

— Gospod stražnik, tak vendar ne smete gučati z izobraženim človekom... Kazimir je bio koražen:

— Pūstiva ga. Tak guči, kak prle tisti pijanec...

— Stražnik je odskočo na tri korake, naprlo špico sable proti dijaki i od čemerov zamuknjen sikao:

— Ne geni se, ar te k mesti prebodnem.

Dečka bi se radiva branila... ali stražnik je postao neizpros. Sable je drapnola po hrbti mlajšega brata:

— Marš, če ti pravim. Naprej, ti salamenski komunist.

Med potoma sta ga zbadala dijaka:

— Mož, obžalivali bodete vsak-šo reč...

Politični pregled.

Vzhodni pakt ali politično i vojaško pogodbo med malimi državami Poljskov i Rusijov, so sklenoli. Okoli te pogodbe so diplomatje razni držav zadnje čase dosta delali. Namen je bio, da tudi pritegnejo Poljsko. Poljaki so pa to zvezo odklonili i se neso šteli vezati na francusko državo, nego so se naslonili bole na Nemčijo. Vzrok tomi je to, da so Poljaki na francosko prijateljstvo gor plačali. Francozje so v Poljsko postavili svoje fabrike, kde so na nečloveči način gūlili domače lūstvo. Či je Poljska štela priskočiti na pomoč svojimi lūstvi, so Francozje itaki protestirali. Če so Poljaki pri tom iskali prijateljstva z Nemčijov i več neščejo tak plesati kak Francozje fūčkajo, si naj le Francozje zapišejo sami sebi. To nasprotstvo ma tudi za naš kraj veliki pomen. Slovenska krajina i Poljska Francozko zalagata s fal delavci. Zadnji čas Francoska več nešče sprijemati Poljakov na delo, i je vūpanje, da tem več našega lūstva zaposlijo.

Važno za delavce v Franciji!

Francosko društvo za emigracijo v Zagrebi je izdalo slovensko-francoski i francosko-slovenski slovar, šteri obsega 184 strani i prek 5000 jezero reči. Slovar je prirejen tak, da se z lejka pravilno čte i piše. Vsaki delavec, šteri že malo zna francoski, se lejko s pomočjov toga slovara hitro navči gučati i pisati.

Znano je, da našim delavcom v Franciji dela največ težav neznanje jezika. S tem slovarom bo to olejšano. Domači, ki mate delavce v Franciji, ne pozabite na to i priporočajte ga svojim. Košta samo 12 Din. Poština posebi. Naroči se pri: Francosko Generalno društvo za emigracijo u Zagrebu, Trnajska. cesta, br. 33.

Moravci. 31. avg. smo meli pri nas premovanje živine našega selekcijskoga društva. Bilo je 91 glav živine. Živina je bila precī lepa i se opaža napredek od leta do leta. Predvsem je to delo našega delavnoga tajnika g. upravitelja Škaliča ino blagajnika g. Goloba.

Bogojina. Naše letošnje proščenje, preminočo „angelsko“ nedelo, je minolo v znamenji dežja. Kaj takšega ne pomlijo niti stari lūdje. „Lecitarje“ (kramarje) so zato prišli, ali „kšefta“ nej dosta bilo, vej si vido samo redke zvūnske lūdi: vreme jih je zosagalo. Cerkvena slovesnost se je vršila kak navadno, samo na farofi je bilo precī menje gostov kak drūga leta: tudi zavolo celodnevne dežja. Predgao je črensovski kaplan g. Bejek od naših vidnih angelov varivačov, od starišov, posebno od matere; v kršćanskem navuki je pa g. Vogrin. salezijanec, iz srca vabo k pogostomi obiski svete meše, kak je v bogojanskoj fari bilo negda v navadi, da bi po tom živom spomini največšega, Jezušovoga, trpljenja naši križi postali ležejši, da

— Ne pozabite, kak ravnote z nama...

Zobston je bilo vse. Mogla sta naprej, za jima pa je korakao mož postav, strašen gospod Suhec, srečen, ka je premagao strašno kačo... ka je rešo lastnino mestne občine presburške.

III.

Doktora pravnika, policijskogā komisara, so se bojali tudi poštenī lūdje.

Bio je sūhi ščap, na dugo ščapko nateknjeno strašilo. Meo je velko, koščeno glavo, na nej na dve strani razčesano brado, vlase podobne konjskoj grivi. Mustače si je dao vsaki teden dvakat gladko obriti, ka bi tem bole pokazao svoj orlovskomi klūni spodoben nos.

Meli so ga za dobroga kriminalnoga uradnika. Bio je vstrajan kak tisti sūhi, dugi psi, šterim pravijo — hrti i šteri poginejo, če je potrebno, ali sledi ne dajo zabrisati, dobijo plen, za šterim so se pognali.

Gospoda pravnika so poznali tudi po ostrim jeziki. Pred tem ostrim nožom nikdar ne bio varen policaj, ne krivec ne inači pošten človek. Meo je samo odno napako, to, da ne poznao počitka. Delo, šteroga se je prijeo, je gnao do konca, pa či je tri

Nasprotstvo med Rusijov i Japonkov, ešče na dale obstoji. Zadnje čase se je celo poostrilo. Eden japonski vlak so kitajski roparje stavili, ga vsega oropali i dosta potnikov, većino Japoncov spomirili. Japonci zdaj tak pravijo, da je te napad bio naročeni od Rusov, ki pa to vočimetanje odločno zavračajo. Zdaj so že celo uradni rusoski politiki izjavili, da je bojna na delešnjem vshodi skoro neizogibna.

Za avstrijsko neodvisnost se pa jako zavzemajo: Italija, Francija i Anglija. Te države se najpre bojijo, da ne bi s tem da se Avstrija priklūči k Nemčiji, ta preveč močna postanola i da se s tem ne bi preveč zarinola med države Male antante. Da ostane Avstrija končibar nekaj časa neodvisna, davle vūpanje tudi to, da domače lūstvo žele biti neodvisno od Nemčije. Avstrijci so zvečine katoličanskoga mišljenja, v Nemčiji pa narodni socijalisti, delajo katoličanom dosta krivic.

bi bole lūbili i odpūščali... Pri svetoj meši pa pri večernicaj si tudi čuo svetkovo pesem: „Angeo boži, ki me vodiš“.

Igralni odsek kat. akcije v Beltincih je v jako kratkom časi pripravo dve igri, šterivi je vprizorio 19. avgusta v dvorani g. Kreslina. Dober obisk pa marljivo igranje 26 igralcov je znova pokazalo, ka naši lūdje majo veselje v igraj i ka se med kmečkimi dečki i deklami dostakrat skrivlejo lepi igralski talentje. Želimo, naj domači študentje vsešerom delajo za prijateljsko zbližanje med seov i kmečkov mladino.

Bratonski gasilci so si letos postavili gasilski dom, ki je lepi zgled vsem našim gasilcom, šteri ešče nemajo primerne shrambe za gasilsko opravo. S tem so pokazali požrtvovalnost, ki ne pozna ne lastnoga dobička pa ne prekanjenoga računanja, liki gleda samo na to, kak more biti lūstvi na hasek.

Delo je iskalo na borzi dela v Soboti od 1. do 10. avgusta 22 moškova i 26 žensk.

Posvetitev nedele. V nedelo po poldnevi sam se pelao i Lendave po poti iz Hotize proti Žižkom. Čudno se mi je vidilo, da sam zagledno na polanski senožataj dve ženski, ka sta grnole. Mislo sam si, ka sta znan pozabile, ka je dnes nedela. Pa sam je pitao: „Ka pa vūvi neveda, ka je dnes nedela?“ Pa sam dobo odgovor: „Či je ravno nedela, ve zato slobodno grne.“ Čūdūvao sam se tomi odgovori. Ženski sta bili z Polane. Poznao sam ji nej. Či bi je poznao, bi je z imenom imenūvao. Gvišno tisti ženski nemata telko vrednosti, ka nebi mogle delaven den opraviti, zakaj pa te delata v nedelo? i stem nesamo da skru-

nijo nedelo, nego jemlejo poštenje sebi in dajajo pohūjšanje drūgim. Prosili bi, ka se več kaj takšega nebi opazilo. — H. J. opazovalec.

Črensovci. Naznanjamo v svet tužno vest da so prinas neštēni „poročevalci“ na pameti težko zbetežali. Priporočamo je v molitev. Njim samim pa naznanjamo, ka neđe trbelo naše pameti opazovati, ar smo se mi popaščili pa smo začnoli njūve prle opazovati i smo opazili, ka so jako, jako zablodjene. Da, ki se sam v svojo skledico gnūši, z štere vō jej, tistoga potače ne tečejo po pravom capaši. Žalostno! — Razni opazovalci.

Novine so narasle za komadov: 1 v Srdici, 3 v Franciji, 2 v Prosečljkoj vesi, 2 v Baranji, 1 v Žižki, 1 v Ljutomeri. Skūpno za 10 komadov. — Odpovedane so 1 v M. Polani, 1 v Nedelici. — Uprava.

Žižki. Bog je prvi, jes pa drūgi, tak je modrūvao i se po prsaj mlato prinas eden možakar. Ob ednoj priliki, kde je več možkov vkūp bilo, pravi ednomi: Čūješ ti l... či ne stopiš v organizacijo, vso zemlo zgūbiš, zato ka pri āmbolantnoj komisiji de Bog prvi, jaz pa drūgi. Hu, tsakrapodgan tak de reko te to? No, ar je pa Bog resan vsepovsod prvi kak i tudi pri toj komisiji je On tak odločo, ka so pri toj komisiji bili ščista drūgi lūdje. Možakara je pa Bog nekam v kot porino, ka smo ga niti vidili ne. Tak, tisti nisiko sedajo, ki visiko lečejo. Prav. Zadnji.

V Ovcepil-vāraš se je priklātala edna odōrna kūga, štera je hūša od najhūšega betega i dela lūstvi več škode kak najbolje zgrabezlivi kmet v vesi. Pravoga imena toj kūgi nanč ne vejo. Ma imen več kak gospodska deca. Ednomi je manjiga beteg, drūgi jo krsti za „šimi“, največ je pa takši imen dobila, ka se pred poštenimi nanč ne spodobi zvūstiti. Je to eden strašen bič za naše vesnice. Ar napada najraj kmečko mladino, je pred njov ne varen niden mladi človek. Najbole žalostno je pa to, ka se je vūčnim doktorom ešče dozda nikak ne posrečilo znati kakšega vrastva proti njoj. I tak je v Ovcepil-varaši nezgrūntano razdejanje. Sosidne vesnice so v velkoj nevarnosti, ka se zaj zaj okužijo. I te jaj nam! Ešče same nedužne njive de se jokale nad našim vmēranjom. Pa to vmēranje de bole strašno, kak je strašen glad trbovelske dice, ki strāda krūh i je v obraz prepadnjena kak stārec, gda zagledne pod oknom smrt. Edno vrastvo proti kūgi pa se je hvala Bogi li najšlo. Ne je to doktorska znajdba, liki vseglj je deleč pred doktorskimi mazali. To so pilule Očo Marka. Pišite po njē na ātres: Oča Marko, Kmetjakovci 6, p. Nemagizde.

Velikodušni dar. Gospod Plečnik Jožef, arhitekt, vseučilišni profesor so poslali 200 Din podpore na naše liste. Za velikodušni dar se iz srca zahvalimo g. profesor.

dni lovio, se kregao, preganjao, ali zaslišavao. Po opravljenom deli je — liki sita kača — zadremao. Poznali so to njegovo slabost, zato kda je „počivao“, se ga je ogibalo živo i mrtvo, kajti te trūden lev je meo ostre škrample, nabrūšeni jezik, šteri je rezaio namesto pesnice i možganov.

Suhec je meo smolo. Njegove senje od strašne kače so se vistinile. Dežurno slūžbo je meo dr. Pravnik. Dva dni i dve noči je stao na svojih dugih nogah, zato je želo počitek. Spao je kak mrtva klada na divani v svojoj pisarni, v predsobi sta pazila na njega dva verniva psa, samo po obliki človeka, detektiv Repnik i gospodična, tudi policijska uradnica, Rozalka. Naj je gorelo v mestu, do gospoda komisara itak ne vūpao nišče, pa tudi ne bi mogeo, Repnik i Rozalka sta zabranila vstop.

Na policijskom komisarijati je bilo tiho i mrtvo. V predsobi sta dremala gospod Repnik i Rozalka. Če se je oglaso telefon, sta zaspano odgovarjala, dajala sta zapovedi v imeni glave, štera je zdaj — počivala. Kda je vstopo v predsobo stražnik Suhec i zagledao teva „verniva“, bi že najrajši pūsto svoje zgrablenca. Samo edno vūpanje je meo, da lejko pride

pred mogočnoga gospoda, šteri je delio povišanje, pohvalo i kazen, krūh i bat, — to najpre, da je rešo mestne klopi. Kajti mestne klopi so bile lūbenzen ne samo župana, nego tudi mestnoga komisara.

Rozalka je včasi smūknila v sobo i tiho būdila gospoda:

— Gospod doktor... gospod doktor.

Kak iz groba je odmevalo:

— Ka bi radi?

— Jako važna zadeva...

Komisar je na pol v spanji odgovarjao:

— Gospodična. edno važno zadēvo poznām: spati.

Duga in sūha postava nej na to obrne hrbet i že smrči.

Drūgi „primiga“, gospod Repnik, se je tudi prikladno v sobo. Samo z očmi sta gučala z Rozalkov, itak sta se razmila. Zbegane oči mlade gospodične so govorile: „Ne morem ga zbūditi“. Zmūčeni je, počitka je potreben... „Rozalka je predlagala naj vtekne Suhec dva „lopova“ v lūknjo, pa je... Gospod Repnik je skoro skočo iz kože; opominao je svojo verno pomoćnica na reči župana: „Ali ohrani policija mestne klopi v najbolšem stanji, ali drūgi den sfrči celi mestni kriminal na cesto...“ Rozalka se je odločila: „Morām ga zbūditi“. Palik se je začelo: (Dale.)

Semensko žito. Sresko načelstvo bo razdelilo tudi letos več q semen-ske pšenice po Din 110 h in semen-ske rži po 100 Din h. iz ban seme-nogojke postaje iz Beltinec. Prijave je izročiti do 15. sept. t. l. občinam in kmetijskim organizacijam.

Vkraden biciklin. Preminoči četrtak je nekak vkradno v Črensovcih v Našem Domi biciklin posojil-ničnoga tajnika g. Zver Joško. Biciklin je bio na hodniki nalečen ar ga taj-nik stalno rabi za kubikacijo lesa. Če bi što prišlo na sled ropari naj to javi g. Zveri.

Mlajtinci. Tukajšnja prost. gas. četa bo imela dne 9. sept. okrožne vaje. Vaje bodo zanimive, ar v nji delujo prvovrstne čete i to: Tešanovci, Moravci Spodnji i Zgornji, i Vučja-gomila. Začetek ob 14 uri popoldne. Razpored običajen. Vabljeni vsi tov. gasilci i p. n. občinstvo — Uprava.

Bi prav bilo. V preminečem smo šteli v Slov. Gospodari poziv, ka naj si ne naročimo tistih listov, šteri napa-dajo duhovnike. Gda naše Novine te poziv podpišejo i narod karajo pred vsemi protivnerskimi novinami, štere duhovniški stan blatijo, te želno pričakujemo, ka bo tisti prvi poštvao i brano duhovnike, predvsem stare, v boji za božo čast osivele, ki je te po-ziv poslal v Slov. Gospodar. Takše poštvovanje več zaleže kak sto pozivov.

PO DRŽAVI.

Letina letos slabo obeta. Iz Ljubljane poročajo, ka bo po Kranj-skom letos slaba letina. Sprva se je ešče nikaj namali obetalo, ali sledkar so prišli viheri, dežovje, povodni, na mnogi krajaj toča i je mnogo kvara. Položaj kmetjskoga stana je naravnost obupen. Vso škodo do sredi avgusta računajo na 43 milijone 594 jezere dinarov.

Dedek i mamica avstrijskoga kanclera Schuschnigga (Šušnik) sta bila Slovenca iz Koroškega. Dedeka so zavolo njegove slovenske zaved-nosti imenovali „slovenski minister iz Pliberka“. Njiv vnuk je pa postao v resnici minister, celo ministerski pred-sednik.

Silno dežovje okrog Novoga mesta. Pri Novom mestu nad Gorjan-cami se oblak vtrgao, strašna vodina je vdrla v dolino i je napravila pri-lično isto podobo, kak pred nikelkimi leti v Soboti. Velki viheri, toča i voda so napravili velikansko škodo po poli. Silni viheri i plohe so bile tudi po drugih krajaj Kranjske i Štajerske.

Prezvišeni knezoškof Dr. J. Tomažič so se 23. avgusta povrnoli s svojega potovanja po Nemškem i Ho-landskom. Povsod so jih lubeznivo sprijali i njim jako šli na roko.

Vmro je Ivan Pavlič, vp. že-lezničar na Zidanom mosti. Pokojni je oča nar. Poslanca Alojzija Pavliča, bivšega kateheta v Soboti.

Dva škrtlaša.

Perzijska ljudska pripovedka.

V Ispahani je živo bogat škrtlaš, šteri je bio ponosen na to, ka je ničse ne znao bole skrbno i bole zadovoljno živeti kak on. Ne ga je tak samo malo čemerilo, gda je čuo, ka žive v Teherani ešče bole bogat stiskač, šteri umetnost skopoga življenja ešče bole razmi. Ta novica njemu je ne dala spati. Od-pravi se na pot v Teheran, z namenom, ka bi kak izvoha pri svojem tamkajšnjem tek-mec umetnost takšega skoparenja.

Škrtlaš v Teherani je ves iz sebe, gda nenadoma vidi, ka nekšti gost korači čez prag njegove kuče. Gosta trbe pogostiti, tak zapo-vedavle od pradedov se sveta navada. To pa košta peneze. I peneze vōdavati, čeravno jako malo, to je bilo, ka se je na tom sveti najbolje bojal.

Nasmeje se njemu z mastnov prijaznost-jov i pravi veselo: „O tujec iz Ispahana, do-brodoše i mir s tebovi!“ „Mir s tebovi!“ od-govori prišlec. „Žao, nemam nikaj živeža pri hiži, gost iz Ispahana“, pravi stiskač iz Te-herana. „Pa hodi, ideva na trg, ka nakupim ka je potrebno za imeniten obed.“ „Rad“, odgovori škrtlaš iz Ispahana. Že je bio jako radoveden, ka fal bode njegov tekmeč na-kuplo za imeniten obed. Kajti, da trbe kak se da najbolje fal kupivati, to je bilo po mnenji obeh škrtlašov preveč samo ob sebi razum-livo, ne ka bi ešče trbelo posebi omenjati. Stiskač iz Ispahana je tak opravičeno sluto,

OKOLI PO SVETI.

Iz Kitajskoga poročajo, ka mnogo odličnih gospodov je pristo-pilo na kat. vero. Zasluženje ide pred-vsem domačomi duhovniki Dr. Pavli Jupinu, glavnomi ravnatelji kat. akcije.

Nekaj posebnoga. Lujza Banko, stara Angležinja se boji, ka če merje, da je nebi žive zakopali. Zato si je dala napraviti velki žlajar i veliko drevo. V drevi ma police, gori pogače, mar-melado, knjige za šteti, več kant sla-tine itd. V grob si je dala napelati tudi telefon, ka če po smrti nede mrtva, pozove svoje hčeri i njim naznani svoje vstajenje. Če bo po smrti to ničala, bodo gvušno vsi časopisi pi-sali od toga, tudi mi damo na znanje, kak de njoj šlo.

Blüzi Brna je nastao ogenj. Vsi so spali i ognja so ne opazili. Kokot je začeo močno kikirekati i je speče zbüdo i tudi rešo smrti.

Zaroka angl. princa Jürija. Princ Jürij, štrti sin angl. krala, ki se müdi te čas v Sloveniji, se je zaročo z grškov princezinjov Marino.

Prof. Cosyns i van der Elst, ki sta se v Ženavljaj spüstila doli s svojov gondolov kak poročajo iz Pa-riza, sta odpotüvala na Špansko, kde bota preživela svoj dopüst.

250 jetnikov se je oprlo v jet-nišnici Noristowni v Pensilvaniji.

500.000 delavcov je začelo štraj-kati v Ameriki v Združenih državaj. Vse kaže, da se ešče k štrajki pri-družijo drugi delavci.

Kitajski tovaže so oropali vlak, 30 Japoncov so poklali. Na južno-mangyurski žel. progi, južno od Har-bina, so kitajski vstaši izvršili Atentat na potniški vlak, šteroga je spremlala japonska straža. Borba med napadalci i stražo. Boj je trpo 2 vōri i zmagali so vstaši, 30 Japoncov so vmorili, nekaj polovili i odpelali v jetništvo. Po Japonskom je velko vznemirjenje, krivijo pa Rusijo.

Z blatom bodo zidali. Ništerni inženiri so iznašli, ka se blato da po-nücati mesto cementa i se tak lejko z njim zida. Ilovnatu blatu morejo očis-titi i ga segreti na 600 C. Če se bo to obneslo, bo se že pokazalo pri vporabi.

Slovenski in Hrvatskim udeležencem evharističnega kongresa v Buenos Airesu.

Slovenski pripravljalni odbor 32 med-narodnega evharističnega kongresa v Buenos Airesu je sklenil, da priredi po končanem kon-gresu 17-dnevno potovanje slovanskih udele-žencev širom cele Argentine. Izlet se bo vršil, ako se prihlasi najmanj 25 udeležencev. Ker spada doba izleta v argentinsko spomlad, je mnogo upanja, da bomo imeli najkrasnejše vreme. Izlet bo ves čas spremljal fakultetno izobražen Slovevec, ki govori razne slovanske jezike, biva že nad 20 let v Argentini ter bo spotoma tolmačil udeležencem vse zanimivosti prepotovanih krajev. Ker stoji danes argen-

ka se bode v toj spretnosti kaj navčo.

Oba sühača ideta v svojih oguljenih pa-pučaj na bazar. Čeravno je za vsakšega tr-govca na bazari prva zapoved, ka pokaže do vsakšega tudi najbolje preprostoga i skrom-noga küpca najveško podvornost i prijaznost, vendar teva, dva je ničse ne vlüдно pozdravo. Ve je škrtlaša iz Teherana poznao ves bazar; i tisti, šteri prihaja z njim, mora biti vedna-koga kora. Na zlük tomi je bio skopač dele-žen prijazne dvorbe, gda je henjao pri pe-kovom štandi. Moč navade je močnejša, kak smo sami močni.

„Imaš dober krüh, pek?“ je pitao škrt-laš iz Teherana. „Mislim, da, gospod“ je trdo pek. „Moj krüh je friški i mehki kak zmočaj.“ „E tak“ se je smejao škrtlaš iz Teherana. Si čuo, gost iz Ispahana? Pek primerja svoj krüh zmočaj, da bi pokazao kak je dober. Zato bode zmočaj bolše i priporočlivejše, kak krüh, ar tak do-biva bolšo protivornost za najne peneze“. Tak je gučao i pelao svojega gosta k štanti z zmočajom. „Maš dober zmočaj?“ je pitao trgovca. „Gvüšno gospod“ trdi te. „Moj zmočaj je tečen, kak najslastnejše stolno olje“. „Si čuo, gost iz Ispahana“ se je smejao škrt-laš iz Teherana. „Odajavec primerja zmočaj stolnomu olji. Zato je olje bolše kak zmočaj. Potem küpiva rajši olji kak zmočaj“, je pra-vo i pelao gosta k odajalnici z stolnim oljijom. „Maš dober olji?“ je pitao toga. „Gospod, moj olji je čist i skoz zgledci, kak voda“, je hvalo odajavec svoje blago. „Ti, čuješ gost

tinska valuta silno nizko (1000 Din = 90 pesov), bo prišel izlet razmeroma silno poceni. Cena celemu izletu je proračunana na 340 agr. pe-sov, kar bi bilo po današnjem kurzu okrog 3770 Din. V tej vsoti so všteti vsi stroški po-tovanja, izvzemši pijačo, ker je tozadevno tež-ko pogoditi okus udeležencev. Všteti so v tej ceni: vožnja po argentinskih železnicah v po-sebnih vagonih I razreda. Prenočevanje v vla-ku v spalnih vozovih in hrana v vlaku v je-dilnih vozovih. Istotako so všteti vsi stroški za hrano in stanovanje v hotelih ter stroški za vožnje v avtomobilih.

Izlet se prične v Buenos Airesu v po-nedeljek, dne 15. oktobra 1934 ter se konča v Buenos Airesu v sredo, dne 31. oktobra. — **Sporod mu je sledeči:**

15. oktobra: popoldne odhod v La Plato (200.000 duš), glavno mesto pokrajine Buenos Aires. Ogled nove katedrale ter ogled naravoslovnega muzeja, najglasovitejšega te vrste na svetu. Prenočuje se v La Plato.

16. oktobra: zjutraj z avtomobilii v Gon-zalez Catan, kjer si ogledamo zgodovinsko estancijo (veleposestvo) diktatorja Rozas-a. Na estanciji nam predvedejo pristni „gauchos“ v narodnih nošah svoje ples. Obed na es-tanciji. Popoldne odhod v avtomobiliih v Lu-ajan, največje romarsko mesto cele Južne Ame-rike. Pobožnost v baziliki ter ogled staroslavne-ga zgodovinskega muzeja. Prenoči se v Lujanu.

17. okt.: odhod z vlakom v Mendoza.

18. 19. in 20. oktobra: bivanje v Men-dozi (100.000 prebivalcev), glavno središče ar-gentinske vinske industrije. Ogled jezuitskih ruševin, spomenika slave, vinske industrije.

21. oktobra: v San Juan, glavno me-sto istoimenske provincije.

22. oktobra: v cordobske veleгоре. Obiščejo se v avtomobiliih letovišča: Capilla del Monte, La Eumbre, La Falda y Cosquin.

23. oktobra: prihod v Cordoba (250000 prebivalcev), glavno mesto istoimenske pro-vincije. Obiščejo se staroslavna univerza, zo-ološki vrt, katedrala (tekem 23. in 24. okt.).

25. oktobra: odhod v avtomobiliih v vele-gorsko kopališče Mina Clavero.

26. oktobra: Villa Dolores.

27. oktobra: Rio Cuarto.

28. oktobra: prihod v Rosario, kjer si v okolici ogledamo posestva dalmatinskih poljedelcev.

29. in 30. oktobra: ogled mesta Rosa-rio in staroslavnega samostana San Lorenzo.

31. oktobra: povratek v Buenos Aires. Po povratku je odbor pripravljen raz-kazati udeležencem razne buenosaireške za-nimivosti: cerkve, muzeje, javne zgradbe ter industrije.

Rok za priglasitev traja do 30. sept. 1934. Do tega dne je potrebno, da je spreje-la „Banco Holandes — Buenos Aires“, kot priglas protivrednost najmanj 1000 Din. Os-tanek se potem izplača po prihodu v Buenos Aires v slovanskem oddelku istoimenovane banke. Kdor se prihlasi pozneje, se mu ne more garantirati udeležba, ker mora biti šte-vilo udeležencev 14 dni pred odhodom na-tančno določeno. Zato je priporočljivo, da se prihlasi s prednakazilom pošiljajo dotični banki brzojavno s pripombo „pro excursion eslava.“

Slovenski odbor za 32. mednarodni evharis-tični kongres

Calle Avalos 250, Buenos Aires (Argentina)

iz Ispahana“, se je v radosti sveto obraz sko-pača iz Teherana. Voda je tak ešče bolša kak olji Ravno prav, ka mam doma celi čer-ber vode v zalogi. Od va hitro domo, ka te bom mogeo pogostiti s tem sijajnim blagom i istina je nikaj ne drugoga postavlo pred gosta, kak vodo.

Škrtlaš iz Ispahana je bio nad tem iz-redno navdušen. „Hvala Alahi“, se je veselilo. „Svojega potüvanja sem ne zabada napravo. Zdaj znam, kak morem šparati.“

Odavavci na trgi pa so se čemerili nad tema dvema ogüljenima küpcom. Poslali so za njima oglednika, šteri jiva je na skrivaj opazüvao, kak sta se obedva stiskača radü-vala nad vodov, štere je ne trbelo plačati.

Ravno te so bili v Perziji hüdi časi štere v zapadnjij deželaj imenujejo gospodar-sko krizo. Odavavci so šli k šahi i se prito-žili, ka tak bogati državlan kak je škrtlaš iz Teherana, ne da zaslüžiti trgovcom i obrt-nikom niti pri tak slovesnoj priliki, kak je pogostitev tujega gosta Šah se je razčemerio nad tem. Pozvao je oba škrtlaša pred sebe i njima je vsakšemi dao odšteti 100 na pod-plate. Potom njima je zapovedao, ka na trgi naküpita najbolša živila v velkoj vnožini i z njimi pogostita mestne sirmake. Pri toj poje-dini sta smela škrtlaša piti svojo tak visoko poštvano vodo. Sirmakom, svojim gostom, pa sta mogla sama dvoriti.

Kazen je bila pravična i zaslüžena. Drugo pitanje pa je, ali sta se oba stariva grešnika tudi pobolšala.

Šport.

Austria (Gradec) — Mura (M. Sobo'a) 6:3 (2:3)

Preteklo nedeljo je gostoval v Murski Soboti znani avstrijski prvorazredni klub Aus-trija, ki je dosegel v zadnjem času izvrstne rezultate. Avstrijci so tekmo proti Muri zaslu-ženo dobili, toda napeti so morali vse svoje sile, da so zmagali dobro razpoložene domačine.

Na soboškem sportnem igrišču se je zbralo okoli 800 gledalcev, ki so zapustili igrišče z najboljšimi vtisi. Gosti so igrali prvo-razredni nogomet ter so svoj dober sloves nadvse upravičili. Pa tudi domačini so prav dobro igrali in so bili enakovredni nasprot-nik renomiranemu graškemu moštvu.

V prvih minutah začnejo domačini z vehementnimi napadi, kar nekoliko preseneti nasprotnika. Avstrijce zmede visoka igra Mure in napravijo taktično napako, ker prevzamejo nasprotnikov sistem. Mura prav temeljito iz-rabi nasprotnikovo zmado in ob burnem odo-bravanju občinstva doseže Varga vodstvo. Mura ostane v napadu in Schillerjev prestreže Turk z glavo in žoga pade neubranljivo v mrežo gostov. Avstrija se še ni niti prav znašla in dobro razpoložen Murin napad zabije iz ne-posredne bližine tretji gol. Po голу uvidijo gosti slabo taktiko ter začnejo igrati svojo običajno igro kratkih pasov, njihove kombina-cije so točne in žoga gre z preračunano na-tančnostjo z noge na nogo Murina vrata so često v nevarnosti in Kos ter Kardoš l. mo-rata često intervenirati. Kljub dobri igri do-sežejo gosti šele nekaj minut pred koncem polčasa zaporedoma dva gola.

V začetku drugega polčasa pride Mura do lepih napadov in branilec gostov udari žogo z roko ob tla. Enajstko, ki bi utegnila odločiti o usodi tekme, ubrani vratar gostov. Pri Muri se kažejo znaki utrujenosti, doma-čini niso navajeni peklenskega tempa, ki so ga diktirali Avstrijci. Avstrija je v vidni pre-moči in Murina ožja obramba ne more pre-prečiti iznačenje, ter končno tudi zasluženo zmago gostov.

Sodil je prav dobro g. Turk Josip.

O Murini igri ter o objektivni soboški sportni publikii se avstrijski časopisi prav las-kavo izražajo.

Pošta.

Lopert Štefan, Tešanovci. Novine v Francijo stanejo na mesec 6 Din. Marijin List i Ogracek s kalendarom na celo leto 40 Din. Če kalendara neščete, te telko menje. Mari-jin list i Ogracek se pošilata vsikdar na celo leto zavolo brezplačnoga kalendara. Dajte od-govor kak želite. **Horvat Franc, Palmerton Pa. Sev. Amerika.** Celoletno naročnino i 27 Din. 74 p. podpore z zahvalnostjov sprejeli. **Bog plačaj!** Balazic Marta in Anica a Louis-seau Viglain, Francija. Bobovec in Lang sta dužnivi 24 Din za Novine pa 40 Din. pa Ma-rijin list, Ogracek i kalendar. Marijin list z Ogracekom se pošila celoletno zavolo brez-plačnoga kalendara. **Trstenjak Štefan, Širi-ne, Beli manastir.** 25 Din sprejeli. Na Dom ostalo 5 Din. **Gjorek Agica, Sanchy Lestree par Maquion, Francija.** Sprejeli smo 98-60 Din., duga je šče 1 Din 40 p. **Perša Roza, a Arc S. Cicon, Francija.** 30 Din sprejeli. Duga je ešče 10 Din zavolo kalendara, šte-roga tudi pošlemo. **Čeh Štefan Ployis par Loissons, Francija.** Sprejeli 27 Din. Duga je ešče 9 Din. **Mihalič Vera, Airvault, Deux Sevres, Francija.** Sprejeli 150 Din. Prosim na koj je vse poslano?

Dražba lova. Občina Črensovec bo izdražila lov septembra 15. popoldne ob 3 uri v pisarni v „Našem domu“. Lov se izda od 15. sept. 1934. do 31. marca 1935.

Odase krasno posestvo,

štero meri 15 oralov, krasen sadovnjak, zemle oratje osem oralov, 2 šumi, edna stara, edna mlada, travniki, 2 hiši i drugo poslopje, vse zidano. Küpci za ceno zvejo na vredništvu Novin tudi. Naj se zglašijo pri Missia Petri, Kocjan pri Kapeli, p. Sv. Jurij ob Ščavnici.

BANKA BARUCH

15, Rue Lafayette, PARIS

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vršii vse bančne posle najkolantneje Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 1117-94, Pa-ris; Holandija: št. 1458-66; Ned. Dienst; Luk-senburg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevu pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice.

Na znanje.

Podispani sem küpo posestvo leta 1932 od Ranko Alojza ino Marije roj. Banfi v Gra-dišči, od tistoga časa mam pravico odavati iz posestva vse pridelke, živino in vse drugo samo jaz. Što kaj küpi od Rankove družine, tega jaz ne pripoznam in de noso posledice. Murska Sobotu, dne 30. augusta 1934.

Banfi Jožef, gostilničar.

Glasüjte v Novinaj!